

Sygn. akt II PK 276/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący)

SSN Romualda Spyt

SSN Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. N.
przeciwko Zakładowi Emerytalno-Rentowemu [...] o nagrodę jubileuszową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 września 2015 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 8 maja 2014 r.,

I. oddala skargę kasacyjną

**II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900
(dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14 stycznia 2013 r. T. N. wniósł o zasądzenie od pracodawcy Zakładu Emerytalno - Rentowego kwoty 18.101,68 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 października 2006 r. tytułem nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. W uzasadnieniu pozwu podniósł, że w chwili rozwiązania stosunku pracy w dniu 20 października 2006 r. miał ogólny staż zatrudnienia 44 lata i 11 dni, a po ustaniu zatrudnienia przeszedł na emeryturę.

Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach i wnioskach: T. N. był zatrudniony w Zakładzie Emerytalno - Rentowym [...] w okresie od dnia 1 kwietnia 1998 r. do dnia 20 października 2006 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku radcy prawnego. Rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło na skutek oświadczenia pracodawcy z zachowaniem okresu wypowiedzenia, a przyczyną wypowiedzenia było nabycie uprawnień emerytalnych. Decyzją z dnia 24 października 2003 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał T. N. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 września 2003 r. i jednocześnie zawiesił wypłatę emerytury w związku z kontynuowaniem zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Powód do stażu zatrudnienia miał także zaliczony okres służby wojskowej od dnia 27 września 1962 r. do dnia 30 września 1997 r. oraz okres pracy w Ministerstwie [...] jako członek korpusu służby cywilnej od dnia 15 października 1997 r. do dnia 31 sierpnia 2003 r., w wymiarze 1/4 czasu pracy na stanowisku radcy prawnego.

Łączny staż pracy T. N. liczony dla celów ustalenia prawa do nagrody jubileuszowej w dniu ustania zatrudnienia (20 października 2006 r.) wynosił 44 lata i 11 dni. Na ten okres składał się okres służby wojskowej od dnia 27 września 1962 r. do dnia 30 września 1997 r. (35 lat i 4 dni), zatrudnienie w Ministerstwie [...] od dnia 15 października 1997 r. do dnia 31 marca 1998 r. (5 miesięcy i 17 dni) oraz zatrudnienie w Zakładzie Emerytalno - Rentowym [...] od dnia 01 kwietnia 1998 r. do dnia 20 października 2006 r. (8 lat, 6 miesięcy i 20 dni).

Pozwem z dnia 25 września 2008 r. T.N. wystąpił do Sądu Rejonowego przeciwko Zakładowi Emerytalno - Rentowemu [...] o zasądzenie nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy. Wyrokiem z dnia 24 lipca 2009 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo w całości i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 18 stycznia 2010 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego i zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

W ocenie Sądu Rejonowego powód spełnił merytoryczne przesłanki nabycia prawa do nagrody jubileuszowej, gdyż jego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, do której pracownik miał ustalone prawo już trzy lata przed ustaniem zatrudnienia. Sąd pierwszej instancji stwierdził, że niewątpliwie zaistniał związek funkcjonalny pomiędzy ustaniem stosunku pracy powoda z pozwanym a nabyciem przez niego prawa do nagrody jubileuszowej w rozumieniu § 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 października 1999 r. Niesporne w okolicznościach niniejszej sprawy było to, że powód zakończył 2 października 2006 r. wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy i stał się wyłącznie emerytem. Powód bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z pozwanym nie podejmował już kolejnego zatrudnienia, pobierał jedynie emeryturę, w związku z czym wystąpił związek pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy a przejściem na emeryturę. Bez znaczenia jest przy tym fakt, że co do zasady powód nabył uprawnienia emerytalne już wcześniej, gdy ustalenia tego prawa nie pozbawiło go prawa do nagrody jubileuszowi w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na emeryturę, jeśli do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakowało mniej niż 12 miesięcy licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy. Mając na uwadze powyższe rozważania dotyczące związku przyczynowego pomiędzy przejściem na emeryturę a uzyskaniem prawa do nagrody jubileuszowej oraz niesporny fakt, że powód w dniu ustania zatrudnienia miał staż pracy 44 lata i 11 dni i w ciągu 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, uzyskałby prawo do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy, Sąd Rejonowy stwierdził, że powód spełnił merytoryczne przesłanki do nabycia nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy.

Sąd Rejonowy uznał jednak trafność zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwanego. Roszczenie o zapłatę nagrody jubileuszowej ma charakter roszczenia ze stosunku pracy i ulega przedawnieniu zgodnie z dyspozycją art. 291 § 1 k.p. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W stanie faktycznym niniejszej sprawy faktem bezspornym jest, że stosunek pracy T. N. w Zakładzie Emerytalno- Rentowym ustał w dniu 20 października 2006 r. Jest to również data wymagalności nagrody jubileuszowej za 45 laty pracy, w związku z dyspozycją § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 października 1999 r., stanowiącego, że nagrodę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy. Dochodzenie prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy uległo więc przedawnieniu z dniem 21 października 2009 r.

Sąd Rejonowy nie uznał za trafne stanowiska strony powodowej, że bieg przedawnienia uległ przerwaniu w związku z procesem o nagrodę jubileuszową za 40 lat pracy, toczącym się przed Sądem Rejonowym i powinien być liczony ponownie od daty prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 stycznia 2010 r. wydanego w wyniku rozpoznania apelacji. Jedynie wytoczenie powództwa o określone świadczenia przerywa bieg przedawnienia takich roszczeń, nawet jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania i strona nie wносиła o uzupełnienie wyroku zasądzającego świadczenie. Powód nie sformułował pozwu zawierającego roszczenie o nagrodę jubileuszową za 45 lat pracy przed datą wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie. Fakt, że przed sądem pracy toczyły się procesy dotyczące prawa do nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy oraz prawa do odprawy emerytalnej i odprawy pieniężnej, nie zmienia okoliczności, że w sprawach tych powód nie zgłosił formalnie roszczenia o nagrodę jubileuszową za 45 lat pracy. Nie istniały przy tym żadne przeszkody faktyczne czy prawne, aby powód zgłosił stosowne roszczenie czy w ramach innego procesu, czy też w oddzielnym pozwie. Również twierdzenia powoda, że ustalenia faktyczne dokonane w poprzednich procesach, przerwały bieg przedawnienia nie wywołują takiego skutku, skoro Sąd Najwyższy wskazał, że nawet powództwo o ustalenie nie przerywa biegu przedawnienia dla roszczenia o świadczenie.

W dniu 8 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację powoda T. N. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 5 czerwca 2013 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej oceny dowodów (także dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, w tym wniosku powoda o wypłatę nagrody jubileuszowej) bez przekroczenia granicy swobodnej oceny dowodów. W ocenie Sądu drugiej instancji roszczenia powoda: o nagrodę jubileuszową za 40 lat pracy i o nagrodę jubileuszową za 45 lat pracy nie są tożsame. To dwa odrębne roszczenia wynikające z dwóch różnych podstaw faktycznych i prawnych. W przypadku prawa do nagrody za 40 lat pracy, pracownik nie może automatycznie domagać się nagrody za 45 lat pracy, musi bowiem przepracować kolejne 5 lat. Podstawa faktyczna i prawna roszczenia o nagrodę jubileuszową za 45 lat pracy jest inna.

Sąd Okręgowy zaaprobował subsumcję przedstawioną przez Sąd Rejonowy i dodatkowo uznał, że brak podstaw do stwierdzenia naruszenia art. 8 Kodeksu pracy. Powód w terminie wynikającym z art. 291 §1 k.p.nie wystąpił do sądu z roszczeniem o zapłatę nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy, kiedy pracodawca odmówił wypłaty.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył skargą kasacyjną w całości pełnomocnik powoda, opierając skargę kasacyjną na podstawach:

„1) naruszenia przepisów postępowania skutkującego nieważnością, a ponadto przepisów mogących mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art.398³ § 1 pkt 2 k.p.c.), a mianowicie:

a) art. 379 pkt 3 *in fine* k.p.c. polegającego na ponownym rozstrzygnięciu sporu dotyczącego rozwiązania stosunku pracy z powodem w związku z przejściem na emeryturę, podczas gdy w tej sprawie orzekł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 lipca 2011 r. sygn akt II PK 51/11,

b) art. 365 § 1 k.p.c. przez jego niezastosowanie mimo, że spełnienie przesłanek nabycia prawa do nagrody jubileuszowej w związku z przejściem na emeryturę stwierdził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 lipca 2011 r.

c) art. 386 § 2 k.p.c. przez nieuwzględnienie nieważności postępowania przed sądem I instancji;

2) naruszenia prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.), a mianowicie:

a) art. 8 k.p. przez jego błędne zastosowanie polegające na przyjęciu, iż podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia nie pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego i nie stanowi nadużycia prawa,

b) art. 291 § 1 k. p. w związku z § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 października 1999 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz.U. Nr 89, poz. 996 ze zm.) przez przyjęcie, że datę początkową wymagalności roszczenia o nagrodę jubileuszową stanowił dzień 21 października 2006 r. i dochodzenie prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy uległo przedawnieniu z dniem 21 października 2009 r., podczas gdy ustalenie początkowego biegu terminu było uzależnione od wliczenia bądź odmowy uwzględnienia niezawodowej służby wojskowej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, w drodze odrębnego postępowania sądowego,

c) art. 295 § 1 pkt 1 k.p. przez błędne przyjęcie, że nie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia na skutek wniesienia powództwa o zapłatę nagrody jubileuszowej w kwocie 13.374,00 zł, po wliczeniu poprzedniego zakończonego okresu zatrudnienia w Departamencie [...] z uwzględnieniem okresu zawodowej służby wojskowej, a z wyłączeniem okresu pełnienia służby w szkole oficerskiej”.

Wskazując na powyższe wniósł o:

„1) uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającego wyroku I instancji w całości za zniesieniem postępowania i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego i apelacyjnego; ewentualnie

2) uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania kasacyjnego.”

Pełnomocnik pozwanego wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; ewentualnie o oddalenie skargi kasacyjnej powoda w całości, a także o zasądzenie od powoda T. N. na rzecz pozwanego Zakładu Emerytalno-

Rentowego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie jest zasadna.

Stan faktyczny sprawy nie był kwestionowany w skardze kasacyjnej. Pełnomocnik powoda podniósł jednak, że zaskarżony wyrok został wydany w warunkach nieważności postępowania - powołując się na art. 379 pkt 3 k.p.c. Zgodnie z dyspozycją wskazanego przepisu, nieważność postępowania zachodzi, jeżeli o to samo roszczenie między tymi samymi stronami toczy się sprawa wcześniej wszczęta albo jeżeli sprawa taka została już prawomocnie osądzona.

Wskazany zarzut w realiach niniejszej sprawy jest całkowicie bezzasadny, bowiem postępowanie sądowe, o którym wspomina strona powodowa dotyczyło roszczenia o wypłatę nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy. Podkreślić należy, iż roszczenie powoda o wypłatę nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 24 lipca 2009 r. zostało oddalone. W uzasadnieniu wydanego orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany pracodawca tj. Zakład Emerytalno-Rentowy prawidłowo obliczył staż pracy powoda, zaliczając do niego okres służby kandydackiej w Szkole Oficerskiej, a następnie prawidłowo wypłacił powodowi nagrodę jubileuszową za 40 lat pracy. Również Sąd Okręgowy (rozpatrując sprawę z uwagi na wniesioną przez powoda apelację) podzielił w całości zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocenę prawną, której Sąd Rejonowy dał wyraz w zaskarżonym wyroku. Sąd Okręgowy wskazał, że biorąc pod uwagę zatrudnienie powoda po zakończeniu czynnej służby wojskowej w Departamencie [...] od dnia 15 września 1997 r. do dnia 31 sierpnia 2003 r. oraz od dnia 1 kwietnia 1998 r. równoległe u strony pozwanej, powód nabył prawo do nagrody jubileuszowej w Zakładzie Emerytalno-Rentowym w dniu 26 marca 2003 roku za 40 lat pracy w wysokości 300% wynagrodzenia; taka też została powodowi wypłacona w dniu 26 marca 2003 roku.

Mając na względzie okoliczność, iż w niniejszej sprawie powód żąda zapłaty nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy nie podstaw do uznania, że pomiędzy

stronami została prawomocnie osądzona sprawa o to samo roszczenie, co miało spowodować nieważność postępowania. Stanowisko strony powodowej w tym zakresie nie może być więc uwzględnione. Dotyczy to również zarzutu naruszenia art. 365 § 1 k.p.c. Sprawa [.../11] nie dotyczyła nagrody na 45 lat pracy, gdyż dotyczyła skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19 października 2010 r., którym oddalono apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji, oddalającego powództwo o odprawę emerytalną na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej i o odprawę pieniężną na podstawie art. 10 ust. 1 w związku z art. 8 ustawy z 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. W wyroku tym Sąd Najwyższy uznał, że członkowi korpusu służby cywilnej, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, przysługuje prawo tylko do jednej odprawy emerytalnej nawet, gdy przed ustaniem zatrudnienia był zatrudniony równoległe w dwóch urzędach jako pracownik służby cywilnej (art. 87 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej, Dz.U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483 ze zm.).

Jako podstawę prawną roszczenia powoda Sąd wskazał art. 83 ust. 1 pkt 6 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 1999 r., Nr 49, poz. 48: ze zm., obowiązująca do dnia 27 października 2006 r.), zgodnie z którym za wieloletnią pracę członek korpusu służby cywilnej otrzymuje po 45 latach pracy nagrodę jubileuszową w wysokości 400% wynagrodzenia miesięcznego. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze (ust. 2 art. 83 ustawy). Jednocześnie stosownie do postanowień § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 października 1999 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustaleni wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz.U. Nr 89, poz. 996 ze zm.), w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, członkowi

korpusu służby cywilnej, któremu do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakuj mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

Słusznie przyjął Sąd Okręgowy, że poza odmiennymi wymaganiami faktycznymi, podstawą prawną roszczenia powoda o nagrodę jubileuszową za 40 lat pracy był art. 83 ust. 1 pkt 5 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej, a w przypadku roszczenia o nagrodę jubileuszową za 45 lat pracy był art. 83 ust. 1 pkt 6 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej. Różna więc była podstawa faktyczna i prawna roszczeń o nagrodę jubileuszową za 40 i 45 lat pracy.

Nie sposób się też zgodzić z zarzutem skargi kasacyjnej, że bieg terminu przedawnienia roszczenia o nagrodę jubileuszową za 45 lat przerywało złożenie pozwu o nagrodę za 40 lat pracy (zgodnie z art. 295 § 1 pkt 1 k.p.). Z ustaleń Sądu wynika, że nie istniały żadne przeszkody faktyczne czy prawne, aby powód zgłosił stosowne roszczenie, czy w ramach tego samego procesu, czy też w oddzielnym pozwie, ale w okresie trzech lat od ich wymagalności, czyli od 21 października 2006 r. Powód miał świadomość tej istotnej daty, gdyż oznaczył on datę początkową biegu odsetek na 21 października 2006 r."

Nie jest kwestionowane w skardze kasacyjnej, że pozwany Zakład Emerytalno-Rentowy podniósł zarzut przedawnienia zgłoszonego roszczenia. Roszczenie jest wymagalne od dnia, w którym dłużnik powinien spełnić świadczenie. W odniesieniu do nagrody jubileuszowej terminem jej wymagalności jest dzień ustania zatrudnienia.

Przepisy o przedawnieniu mają charakter stabilizujący stosunki prawne i gwarantują ich pewność, dopuszczenie bowiem możliwości realizowania roszczeń bez jakiegokolwiek ograniczenia w czasie prowadziłoby do sytuacji, w której strona pozostawałaby przez dziesiątki lat w niepewności co do swej sytuacji prawnej. W niniejszej sprawie zatrudnienie powoda T. N. u pozwanego zakończone zostało w dniu 20 października 2006 r.; zatem upływ trzyletniego okresu przedawnienia nastąpił w dniu 20 października 2009 r. Uznać więc należy, że roszczenie powoda o nagrodę jubileuszową - zgłoszone w złożonym pozwie z dnia 14 stycznia 2013 r. -

jest przedawnione, a podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia żądanego roszczenia jest uzasadniony.

Niezasadny jest także zarzut naruszenia art. 8 k.p., gdyż powód wykonywał pracę na stanowisku radcy prawnego; miał więc pogłębioną znajomość przepisów z zakresu prawa pracy i musiał znać zasady przedawnienia roszczeń pracowniczych. Nie mógł się spodziewać, że wypłacenie nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy oraz wszczęcie w tym zakresie postępowania sądowego może skutkować stwierdzeniem, iż nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia w zakresie nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. Podkreślić należy, iż postępowanie sądowe, które toczyło się przed Sądem Rejonowym sygn. akt VII P .../08, a następnie przed Sądem Okręgowym - sygn. akt XII .../09, nie dotyczyło roszczenia powoda w zakresie nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy.

Ponieważ stosunek pracy powoda zakończył się w dniu 20 października 2006 r. - zatem trzyletni okres, w którym powód mógł wystąpić na drogę postępowania sądowego - nie narażając się na zarzut przedawnienia - upłynął w dniu 20 października 2009 r. i musiał on sobie z tego zdawać sprawę.

Dodatkowo można wskazać, że podnoszona w skardze kasacyjnej kwestia zaliczenia okresu niezawodowej służby wojskowej pełnionej w szkole oficerskiej w latach 1962-1965 do stażu pracowniczego w korpusie służby cywilnej, nie ma znaczenia przy rozpoznaniu skargi kasacyjnej, gdyż rozstrzygnięcie zaskarżonego wyroku opiera się na kwestii przedawnienia roszczenia, a nie dotyczy „niewłaściwego” (w ocenie powoda) naliczenia stażu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej.

Kierując się przedstawionymi motywami oraz opierając się na treści art. 398¹⁴ k.p.c., a w odniesieniu do kosztów postępowania kasacyjnego na podstawie art. 99 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 11 ust. 1 pkt 2 w związku z § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

